

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

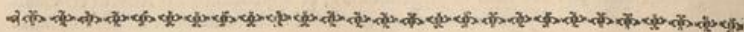
Parisiis, 1679

II. & aetate.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

Hab. 1. 6. buchodonofore Judæam vixiffe Habacucum, & vaticiniis inclaruiffe. Verum id argumentum infringit ipfe commate fequenti, cum ait: *Ecce ego fufcitabo Chaldaos*: nondum ergo fuerant fufcitati, quos fufcitaturum fe Deus prænuntiat. Sed & Ebraicum exemplar, non futurum habet, *הַבְּרָאִים* faciam, fed Benoni *הַבְּרָאִים*, quod Ebrais præfentis, quo carent, vice fungitur. Itaque Septuaginta id reddunt: *ἐγὼ ἐξὸ ἐβραϊστικῶν*: *Opus ego facio*: Hier. in Hab. & Symmachus, juxta testimonium Hieronymi: *Opus fiet in diebus vestris*.

1. 3.

DE PROPHETIA SOPHONIÆ.

I. Disputatur de Sophonia patria & tribu, II. & etate. III. Probatur Prophetia Sophoniae *γνησιότης* & antiquitas.

Disputatur
de Sophonia
patria &
tribu,

Epiph. De
Vit. Proph.

Doroth. De
Vit. Proph.

1. Par. 4. 17.
Gen. 14. 14.

R. Aben Ezra
& R. Dav.
Kimch. in
Soph. 1.

& etate.
Soph. 1. 1.
Hobb. Levial.
cap. 33.

1. Par. 14. 3.
Soph. 1. 4. 5.

Soph. 1. 9.

4. Reg. 23. 4.
1. 6. 10.

I. **P**ROPHETIÆ Sophoniæ lemma hoc præfixum est: *Verbum Domini quod factum est ad Sophoniam filium Chusi, filii Godolia, filii Amaria, filii Ezechia, in diebus Josia filii Amon regis Juda.* Inde Sophoniam vere Prophetam Dei fuisse cognoscimus; tum & quibus parentibus ortus sit, & quo tempore vixerit. Si patria ac tribus, unde prodiit, fuissent appositæ, nihil ultra requireremus. Verum occurrit desiderio nostro supposititiis ille Epiphanius, sæpe jam in partes vocatus; nam Sarabathia monte ortum fuisse tradit. At sibi non constat in montis hujus nomine, ut neque in variis Libri illius locis Codicum fides; alii enim habent *Baratha*: Pseudo-Dorotheus scribit *Sabarithara*. An *Sarathasar* legendum, quem locum montanum fuisse intra terminos Rubeniticæ tribus discimus ex libro Josuæ: an *Saredatha*, quem commemorant Paralipomena, & Sarthan esse volunt quidam? an *Barad*, inter quem locum & Cades statuit Moses Puteum Agaris? Addit Epiphanius fuisse tribu Simeonitam, cum eum tamen Ezechia regis Juda abnepotem, proindeque de tribu Juda oriundum fuisse ratus sit Aben Ezra, auctor inter Ebraeos non inutilis: quam opinionem nec admittit, nec rejicit R. David Kimchi. Quibus argumentis hanc opinionem secutus sit Aben Ezra, nescio; profecto tempora apte conveniunt, neque alia videtur fuisse causa, cur initio Libelli hujus, non pater solum Sophoniæ sit appositus, sed explicata præterea stemmatis serie, genus ab hoc capite contra Scriptorum sacrorum, Prophetarumque omnium morem sit repetitum, quam ut clarissimo & sanctissimo parente prognatum fuisse Prophetam appareret, neque nobilitatis tam præclaræ & illustris honore fraudaretur. An ita sensit Cyrillus, cum fuisse eum ait *ὁ ἐκ ἀμύσης τὸ κατὰ σάρκα πατήρ*, non ignobilem genere secundum carnem? an propter commemoratos proavos minime quidem ignobilem credidit, quod & R. Davidi Kimchi visum est, non vero regia stirpe ortum? Veri quidem id similis est, quam quod aliis ex eadem Ebraeorum gente persuasum est, descripta hic fuisse ab abavo ulque parentum nomina, quod Prophetæ essent; cum pro certo inter eos constet, quorumcumque Prophetarum nominantur in Codicibus sacris parentes, Prophetas & hos fuisse.

II. **A**tatis ipse suæ tempus cum definiverit Sophonias, Josia regnum Judæ tenente vaticinatum se dicens, satis pro merito culpæ non possum Thomam Hobbesium, cum Prophetarum omnium antiquissimum Sophoniam, & Amasia ac Osia coævum facit. Eorum vero mihi impense probatur ratio, qui sub initia Josiæ propheticum munus capessivisse ipsum affirmant, antequam profanos & sacrilegos idolorum cultus à Manasse inductos Josias sustulisset, quod in duodecimum ipsius annum ab inito regno Paralipomena conferunt. Flagitiosos enim & impios Judæorum ritus hac objurgatione arguit: *Extendam manum meam super Judam, & super omnes habitantes Jerusalem: & dispergam de loco hoc reliquias Baal, & nomina adituorum cum Sacerdotibus, & eos qui adorant super tecta militiam cæli, & adorant, & jurant in Domino, & jurant in Melchom.* Deinde: *Vistabo super omnem qui arroganter ingreditur super limen in die illa; qui complent domum Domini iniquitate & dolo.* Nempe hæc ipsa sunt, quæ Josias præstitit, ut discimus ex postremo Regum: *Præcepit Rex Helcia Pontifici, & Sacerdotibus secundordinis, & janitoribus, & projecerunt de Templo Domini omnia vasa, quæ facta fuerant Baal, & in luto, & universæ militiæ cæli. Tum: Et delevit eos qui adolebant incensam Baal, & Soli, & Lunæ, & duodecim signis, & omni militiæ cæli, & efferi fecit lucum de domo domini foras Jerusalem.* Deinde: *Contaminavit quoque Topheth, quod est in convalle filii Ennon, ut nemo consecraret filium suum, aut filiam per ignem Moloch.* Verumtamen, ne sic quidem elisis penitus impietatis radicibus, novis ipsos commonitionibus Jeremias identidem urgebat: sed ita tamen ut non tanquam hujus temporis noxas, sed tanquam vetera

vetera flagitia fere ipsis objiceret. *Quid, inquit, invenerunt patres vestri in me iniquitatis, quia elongaverunt à me, & ambulaverunt post vanitatem, & vani facti sunt? Et paulopost: A saculo confregisti jugum meum, rupisti vincula mea, & dixisti, Non serviam. In omni enim colle sublimi, & sub omni ligno frondoso tu prosternebaris meretrix. Deinde: Populus meus oblitus est mei diebus innumeris. Tum: Fornicata es cum amatoribus multis. In viis sedebas expectans eos quasi latro in solitudine, & polluisti terram in fornicationibus tuis, & in malitiis tuis. Quanto aliter Sophonias: non pristina quidem recolens facinora, sed tanquam in flagranti deprehensus facinore increpans: Disperdam de loco hoc reliquias Baal, & nomina edituorum cum Sacerdotibus, & eos qui adorant super tecta militiam caeli, & adorant, & jurant in Domino, & jurant in Melchom. Visitabo super omnem qui arroganter ingreditur super limen in die illa, qui complent domum Domini iniquitate & dolo. Nempe hæc in re præfenti nupsit Juda in toto corde suo, sed in mendacio, ait Dominus. Constat itaque nondum avitam impietatem abolevisse Josiam, cum hæc Sophonias vaticinaretur, inde licet prædictionis illius ætatem ante duodecimum Josiæ annum liquido statuere, proindeque & ante Jeremias prophetiam, quæ à decimo tertio Josiæ anno ducit initium.*

III. Quare & dicta quædam Sophonias videmus subinde Jeremias & Ezechielem usurpassè. Ait Sophonias: *Audivi opprobrium Moab, & blasphemias filiorum Ammon, quæ exprobraverunt populo meo, & magnificati sunt super terminos eorum. Propterea virgo ego, dicit Dominus exercituum Deus Israel, quia Moab ut Sodoma erit, & filii Ammon quasi Gomorha, siccitas spinarum, & acervi salis, & desertum usque in æternum, reliquia populi mei diripient eos, & residui gentis mee possidebunt illos: inde Jeremias: Audivimus superbiam Moab; superbus est valde; sublimitatem ejus, & arrogantiam, & superbiam, & altitudinem cordis ejus. Ego scio, ait Dominus, jactantiam ejus, & quod non sit juxta eam virtus ejus, nec juxta quod poterat conata sit facere. Ideo super Moab ejulabo, & ad Moab universam clamabo, ad viros muri stertiles lamentantes: indidem & Ezechiel: Et dices ad filios Ammon, Audite verbum Domini Dei, Hæc dicit Dominus Deus: Pro eo quod dixisti: Euge, euge super sanctuarium meum, quia pollutum est, & super terram Israel, quoniam desolata est, & super domum Juda, quoniam dacti sunt in captivitatem. Idcirco ego tradam te filiis Orientalibus in hereditatem, & collocabunt caulas suas in te, & ponent in te tentoria sua. Pressius etiam Sophonias vestigia scaturit Ezechiel cum ait: Argentum eorum & aurum eorum non valebit liberare eos in die furoris Domini; animam suam non saturabunt, & ventres eorum non implebuntur, quia scandalum iniquitatis eorum factum est: quid enim hæc distant istis Sophonias: Sed & argentum eorum, & aurum eorum non potest liberare eos in die ira Domini: in igne zeli ejus devorabitur omnis terra, quia consummationem cum festinatione faciet cunctis habitantibus terram. Cum ait Ezechiel: Sacerdotes ejus contemserunt Legem meam, & polluerunt sanctuaria mea; inter sanctum & profanum non habuerunt distantiam, & inter pollutum & mundum non intellexerunt, & à Sabbathis meis averterunt oculos suos, & coinquinabar in medio eorum: principes ejus in medio illius, quasi lupi rapientes prædam ad effundendum sanguinem, & ad perdendas animas, & avare ad sectanda lucra: Propheta autem ejus liniebant eos absque temperamento, videntes vana, & divinantibus eis mendacium, dicentes, Hæc dicit Dominus Deus, cum Dominus non sit locutus: nonne hæc Sophonias referre voluit: Principes ejus (Jerusalem) in medio ejus quasi leones rugientes; judices ejus lupi vespere non relinquebant in mane: Propheta ejus vesani, viri infideles: Sacerdotes ejus polluerunt sanctum, injuste egerunt contra legem. Sed & ad locum quemdam è Michææ tertio capite, quem indicavi supra, videtur illic respexisse.*

